

רגבים, ע.ר. 580460319

ע"י ב"כ עוה"ד אבי סגל ו/או יעל סינמון ו/או דוד סגל
מרחוב טורא 32א, ימין משה, ירושלים, 9410232
טל: 02-6333793; פקס: 02-6333795

העותרת

נ ג ד

1. **שר הביטחון, מר בנימין נתניהו**
2. **אלוף פיקוד המרכז, אלוף נדב פדן**
3. **ראש המנהל האזרחי, תא"ל רסאן עליאן**
כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010
4. **נור מטרי**
ע"י ב"כ עוה"ד שאער איליא
בית הכרם, ת.ד. 3077, ירושלים 91030
טל: 02-6541161;
5. **פלוני (מר מוחמד שוויש), המחזיק בתחנת השטיפה –**
"שטיפת 2000"
גבעון החדשה

המשיבים

תגובה מטעם העותרת לבקשה למחיקת עתירה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 4.2.2020, מתכבדת העותרת להגיש תגובתה כדלקמן:

1. בחודש יולי 2019 הגישה העותרת את כתב העתירה שבכותרת, במסגרתו ביקשה, בין היתר, צו על תנאי אשר יורה למשיבים לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם הוצאה ומימוש של צווי הפסקת עבודה והריסה ביחס לשני מבני עסקים המשמשים כמוסך ותחנה לשטיפת רכבים הממוקמים על כביש הגישה לישוב גבעון החדשה שבבנימין, אשר נבנו ללא היתרים וחרף צווי הריסה ופסק דין שעמדו נגדם (להלן: "**העתירה**").
2. עתירה זו הוגשה רק לאחר שהעותרת פנתה אל המשיבים **בחמש פניות שונות** שנשלחו לאורך כחמישה חודשים, בהתאם להוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט – 1958 (להלן: "**חוק ההנמקות**"), בדרישה כי המשיבים יעשו שימוש בסמכותם וינקטו בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד הציר הבלתי חוקי, **אך פניותיה אלו נענו ריקם ע"י המשיבים** (מלבד פניה אחת שנענתה באופן חסר ולאקוני) (כמפורט בגוף העתירה שבכותרת).
3. בחודש נובמבר 2019 הגישו משיבי המדינה תגובה מקדמית מטעמם לעתירה, במסגרתה טענו, בין היתר, בכל הנוגע לתחנת השטיפה כי ביום 11.3.2019 הוגשה תכנית מפורטת שטרם נידונה על ידי הרשויות, ואילו ביחס למבנה המוסך הבלתי חוקי כי מאז שנת 2016 בה נדחתה בקשת העברין בניה למתן היתר בניה, לא עשו דבר לשם אכיפת החוק במקום, וכי אם לא די בכך אף נגלה על ידם בינוי חדש במקום, כאשר לטענת משיבי המדינה לא נעשה על ידם דבר לאורך אותם שנים, חרף פסק הדין שניתן בעניין, לאור הצורך לבחון את תחולת חוק ההסדרה במקום.

4. ביום 19.12.2019 התקיים דיון בפני בית המשפט הנכבד במהלכו, בין היתר, הורה בית המשפט למשיבי המדינה להגיש תשובה מטעמם ולהבהיר אם אין בכוונתם לנקוט בהליכי פיקוח כנגד מבנה המוסך חרף ההסדר הדיוני, לאור הוראות חוק ההסדרה.
5. ביום 2.2.2020 הגישו משיבי המדינה הודעה מטעמם, לפיה הודיעו כי בחנו את העניין וכי חוק ההסדרה אינו חל בעניין מבנה המוסך, ומשכך בכוונתם לנקוט בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד מבנה המוסך וכי זה נמצא בסדר עדיפות גבוה לאכיפה.
6. העותרת תטען כי נכון להיום מבנה המוסך עדיין עומד על תילו ועברייני הבניה ממשיכים בהפעלתו, חרף הסיכון הביטחוני והבטיחותי הכרוך בשימוש בעסק זה הנמצא על ציר הגישה לישוב גבעון החדשה.
7. מעיון בהודעת משיבי המדינה לא מצאנו כל מועד צפוי משוער למימוש צווי ההריסה, אלא רק התחייבות אמורפית מטעמם לבצע זאת בהקדם.
8. מניסיון העבר של העותרת במקרים רבים בהם הצהירה המדינה כי בכוונתה לפעול למימוש צווי הריסה בסדר עדיפות גבוה לאכיפה, נמצאו אותם מבנים שנים אחר כך כשהם עדיין עומדים על תילם.
9. כך למשל – בבג"ץ 1125/17 **תנועת רגבים נ' שר הביטחון ואח'**, נדחתה עתירת העותרת בנוגע למבנה בלתי חוקי בסמוך לכפר סמוע לאור הצהרת המדינה כי בכוונתה לפעול למימוש צו ההריסה בהקדם וכי המבנה נמצא בסדר עדיפות גבוה לאכיפה, אך המבנה טרם נהרס ועדיין עומד על תילו; בבג"ץ 1184/15 **תנועת רגבים נ' שר הביטחון ואח'**, נמחקה העתירה לאור הצהרת משיבי המדינה לפיה ביצוע צווי ההריסה כנגד המבנים מושא העתירה מצויים בסדר עדיפות גבוה לאכיפה, אך אף מבנים אלו טרם נהרסו ועדיין עומדים על תילם.
10. בהתאם לכך, מתכבדת העותרת להודיע כי אינה עומדת עוד על עתירתה, וזאת **בכפוף לכך ש משיבי המדינה יגישו הודעה נוספת מטעמם במסגרתה יקצבו מפורשות מועד צפוי ומתוכנן להריסת מבנה המוסך.**
11. בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת ובשכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין, ובכלל זה את משיבי המדינה, שכן העותרת הגישה את עתירתה רק לאחר שכל פניותיה אל המשיבים 1-3 בעניין מבנה המוסך הבלתי חוקי **נענו ריקם**, זאת חרף **הוראותיו הברורות** של החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ח – 1958.
12. ודוק. מעיון בתשובת המשיבים 1-3 עולה כי כבר בשנת 2016 יכלו המשיבים לנקוט בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד מבנה המוסך, כאשר מאז לא עשו הרשויות ופטרו עצמם מחובתם זו בטענה כללית בדבר היתכנות תחולת הוראות חוק ההסדרה בעניין, וברי כי לא היה בכוונתם לפעול כנגד המוסך הבלתי חוקי לולא העתירה שהוגשה והצורך לעמוד בפני בית המשפט הנכבד ולפרוס בפניו את המעשים שננקטו על ידיהם לצורך אכיפת החוק במקום, דבר, שכאמור, לא נעשה על ידם טרם מועד הגשת העתירה ונעשה אך ורק בשל הגשתה ובשל הוראתו של בית המשפט הנכבד כי יבחנו את שאלת תחולתו של חוק ההסדרה במקום.
13. יצוין, כי התנהלות זו של המשיבים בהם לא טורחים לענות בכלל ו/או עניינית לפניות העותרת הינה דבר שבשגרה, ורק לאחרונה ניתן פס"ד ע"י בית משפט נכבד זה במסגרת בג"ץ 1193/18 **רגבים נ' שר הביטחון ואח'**, שם ציין בית המשפט הנכבד בסעיף 10 לפסק דינו, כי:

"לצד מסקנה זו, ברצוני להביע מורת רוח על שהמדינה לא קיימה את חובותיה לפי חוק ההנמקות כאשר היא נמנעה מלענות לפניות העותרת במועדים ובאופן שחוק זה קבע. כעולה מהעתירה ומנספחיה, ביום 25.5.2017 פנתה העותרת לראשונה למדינה בעניין המבנים הלא חוקיים – ומשחלף המועד למתן מענה כאמור בסעיף 2(א) לחוק ההנמקות – שבה העותרת ופנתה למדינה ביום 2.8.2017. לפנייה זו, השיבה המדינה ביום 8.8.2017 כי "בהתאם לפנייתך ובמידת הצורך, ינקטו הליכי פיקוח ואכיפה בהתאם לנהלים, ומימוש האכיפה יקבע בהתאם לסדר העדיפויות". משנותר המצב על כנו, הוסיפה העותרת ופנתה אל המדינה בהודעות תזכורת ביום 11.9.2017 וביום 18.12.2017, אשר נותרו ללא מענה. לכך מתווספת העובדה כי המדינה לא התייחסה בתגובתה לעתירה לטענות העותרת בנוגע לאי קיום החובות האמורות. בנסיבות אלה, שקלתי אם יהא זה ראוי שנחייב את המדינה לשאת בהוצאות העותרת חרף העובדה שלא נוכל לתת לעותרת את מבוקשה (ראו דפנה ברק-ארז משפט מינהלי כרך א 434, (2010) אולם החלטתי לעת הזו להסתפק בהבעת מורת-רוח".

14. העותרת תטען כי דברים אלו יפים אף לענייננו, וכי את מורת הרוח יש לתרגם לחיוב המשיבים 1-3 בתשלום הוצאות העותרת, על מנת למנוע התנהלות חוזרת ונשנית זו המסבה נזק ובזבוז משאבים יקרים של העותרת וכן גורמת לבזבוז זמן שיפוטי יקר של בית המשפט הנכבד דנן.

15. העותרת תוסיף ותטען, כי הינה עותרת ציבורית שכל מטרתה לקדם אכיפה יעילה יותר בישראל כדי להביא לשמירה על השטחים הפתוחים ואדמות המדינה, ואין בכוונתה חלילה להטריח את בית המשפט הנכבד בעתירות סרק.

16. העותרת תטען, כי מעבר לעובדה כי התנהלות זו של המשיבים 1-3 מלמדת על זלזול המשיבים בפניות הציבור, התנהלות זו אף מובילה את העותרת להגיש עתירות שלא נדרשות תוך בזבוז המשאבים הדלים שעומדים לרשות העותרת כגוף ציבורי ותוך בזבוז זמן משפטי יקר, כאמור לעיל.

17. בהתאם לכך ולאור האמור, ובכפוף לקבלת הודעה מטעם המשיבים 1-3 בה ייקצב על ידם מועד צפוי לשם הריסת מבנה המוסך, יתבקש בית המשפט למחוק את העתירה שבכותרת, תוך חיוב המשיבים כולם בהוצאות לדוגמא, באופן שישקף את מורת רוחו של בית המשפט הנכבד מהתנהלות המשיבים, ובשכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

יעל סינמון, עו"ד

אבי סגל, עו"ד

ב"כ העותרת